

kui sarnane ta peab tõešte ollema." —
Wimaks, kui rahwa iggatseminne ilka su-
remaš kašwiš, koggusiš nemmad hulga-
kešte kunninglikko koia wárrawatte ette
koko, ja pallusiš árdaste kissestadeš:
Oh helde isšand-kuningas, anna omma
lahket pallet meile náhha!" Siis waš need
kõrged wárrawad andsiš lahti. Ululik kun-
ningas astus wálja, rahwa wašto üttel-
deš: „Waatke, minna ollen teie wallits-
ja!" — Rahwas õnnistas tedda ja diškaš
temma pole. Waatsiš úksi filmi temma
peále ja ütlesiš immetelledeš: „Eš meie
ei olle temma pallet ammogi náinud?" —
Eest temma olli tihti rahwa seas kõndinud
ja ilma neist tundmata nende maiades ol-
nud. Ollid tedda agga kunninga teenriš
piddanud. — Kui rahwa diškamiše heál
maddalamaks olli láinud, ldi kunningas
káega nende pole, et piddid koggone wait
ollema, ja rákis nende wašto nenda: „Eh

ollete tánnini arwanud, kui olleksiš minno
filmad, minno keel, minno uled, minno
káed ehk jallad, need minno liikmed siit
sadiš minno wallitsust teie úlle forda saat-
nud? Oh ei mitte! mo armsad! waid se
úllem Waim, keš teid tánnini minno lábbi
on truište juhhatanud, teile armo ja abbi
teinud ja teid õnnistanud, tedda teie
ei ná mitte, egga temma ei sa teie surre-
likko filmile mitte sel wišil ilmsiks, nenda
kui nüüd mind náte pallest pallešse. Ei
minnagi olle tedda náinud, sest et minno
filmad ei olle ka muud kui surreliškud.
Eh kuidaš arwate? Kaš sate kúil sedda
tarkust ja digust ja heldust, miš minnust
kidade, filmaga náhha ehk káttega katšta?
Needsammad kolm waimo-andi ollid teil
liggi, senni kui kõndisin teie hulgas ilma
teie teadmata. Nüüd náte mind kúil ja
minno teggomodo; agga se õnnistamiše
Waim, miš minno lábbi teid wallitses, se